

1

Spraakmakende gebeurtenissen

Per abuis ligt er een editie van Dagblad de Limburger op mijn deurmat. In mijn lessen zeg ik vaak dat het dagelijkse nieuws uren aan lesmateriaal kan opleveren. Eens kijken of er bruikbaar materiaal bij zit...

“Ook in Limburg was in 2024 de klimaatverandering voelbaar (*Dagblad de Limburger*, 2 januari 2025).” Het artikel gaat in op de extreme hoeveelheid neerslag en het feit dat 2024 in de top vier van warmste jaren ooit staat – *natuurlijke dimensie*. Waarvan akte, dat is mijn eerste reactie. Niet om hier lichtzinnig over te doen, maar eerlijkheid gebiedt te zeggen dat de berichtgeving hierover voor mij al best een tijdje een grens heeft bereikt. Net als de groei van ambtenaren overigens, die de laatste jaren binnen gemeenten, provincies en waterschappen stapels aan programma’s, visies, uitvoeringsplannen en dergelijke hebben geproduceerd over dit thema. Wanneer gaan ‘we’ nu echt iets doen? Hierover later meer, ook over grenzen trouwens.

De economiepagina triggert me meer. Tien spraakmakende gebeurtenissen in 2024. Een greep: omstreden verhuizing DSM naar Maastricht, megaklus Julianakanaal is toeristische attractie, statige Rabobankgebouwen gaan in de verkoop, van steenkool- naar datawinning: vijftig jaar CBS¹ Heerlen, Medlands als het Brainport van Zuid-Limburg. Een pagina met lesmateriaal voor minstens een week.

Het laatste wat me aanspreekt is een paginagrote advertentie van theaterstuk *Het geluk van Limburg*, een familiechroniek over de opkomst en ondergang van de mijnindustrie in Limburg. Na *Dagboek van een berdershond* en *Het was zondag in het zuiden* de derde Limburgse musical van regisseur Servé Hermans.

Het fascineert me dat er de laatste jaren steeds meer aandacht is voor lokale cultuur en dat dit ook grote groepen mensen aanspreekt. Enerzijds leven we in een 'global village', een aarde die virtueel ontzettend klein is geworden. Gevolg is dat culturen zijn vermengd en we ook steeds meer elementen hiervan in onze (fysieke) nabijheid terugzien. Denk aan taal, kleding, eten, gebouwen, et cetera. Anderzijds is er blijkbaar behoefte aan zichtbaarheid van en verbondenheid met het lokale. Iets wat

¹ Centraal Bureau voor de Statistiek

het succes van de Limburgse musicals verklaart. Een interessant fenomeen vanuit de *sociaal-culturele dimensie*.

Groter denken

Volgens het provinciebestuur kan Nederland meer van dit Limburg gebruiken en daarom moeten we groter denken én doen als Limburgers (*Provincie Limburg, 2 januari 2025*). Gaat dat niet in tegen onze aard? Maar op zich snap ik het punt wel. Het verheugt me daarom dat de carnavalskraker Vandaag van W-Dreej in een nieuwe versie (Blikkendag) een monsterhit werd in het hele land. Heb ik blijkbaar gemist. Eventjes opzoeken... ah ja, tekstueel onmiskenbaar een hoogstandje. Maar... het begin is gemaakt. En wederom een mooi voorbeeld van de vermenging van culturen – *sociaal-culturele dimensie*.

U zult merken dat mijn beschouwingen qua onderwerp nogal eens van de hak op de tak gaan. Op voorhand bied ik mijn excuses hiervoor aan. Toch is dit wel typerend voor de mengelmoes aan onderwerpen in het vakgebied. En een gebeurtenis binnen de ene dimensie heeft vaak gevolgen voor een of meer andere dimensies.

Volgt u het nog? Ik hoop het wel.